

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput VII. De Episcopis urbis Romae & Constantinopolitanae. Et quomodo post mortem Eusebii Paulus in suam sedem restitutus est. Item de caede Hermogenis magistri militum, & quomodo Constantius ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἡρώδο. συνελαμβάνοντο δὲ αὐλοῖς καὶ οἱ τῶν
 ἄρειοι Θεογενεῖς πρὸς τε ταῦτα, καὶ ὅπως
 ἀθανάσιον ἐξελάσωσιν· ὁ δὲ ἐδεδίει, μὴ π
 δι αὐτὸν ὁ λαὸς πάθει· καὶ τῆς κυρίας ἐπιλα-
 βῆσθαι ἐκκλησίαν· ἤδη τὴν τριημέριον
 καὶ αὐτὸν τὴν ἐκκλησίαν, δι' ἧν διπο-
 λίσας, πρῶτον ψαλμὸν ῥηθῆναι παρε-
 κλήσασθαι· συμφώνως δὲ τῆς ψαλμωδίας
 ἡρωδῆς, οἱ τριημέριον τῆς ψυχῆς αἰών, ὡς
 οὐ δικαιοσύνη ἐπιπέσει· ὅτε· ἐν τῷ δὲ
 διαδῆς ὑπὸ τῆς ψαλμωδίας, ἐλάθεν ἐξελ-
 θῆναι εἰς τὴν ῥώμην ἀνήχθη γενέσθαι τῶν
 ἀλεξάνδρειαν κατέχευε θρόνον· ὁ δὲ λαὸς χα-
 ληπῶς φέρον διστάσας τὴν δὲ ἐπι-
 σκοπήσαν· ἐκκλησίαν ἐνέπρησαν·

A praestarent. His subsidio erant etiam
 Atiani, tum ad eam rem perficiendam,
 tum ut Athanasium urbe expellerent. Ac
 ille verebatur, ne populus ipsius causā
 quidpiam mali pateretur. Nocte igitur
 adventante collectam in Ecclesia cele-
 bravit. Cumque jam milites Ecclesiam
 occupassent, ipse completa oratione
 Psalmum prius recitari iussit. Dum Psal-
 mus ab omnibus caneretur, milites in-
 terea quiescebant, intempestivum rati
 eo tempore impetum facere. Tunc ve-
 ro Athanasius per mediam psallentium
 turbam occultus evasit, & Romam na-
 vigio delatus est. Quo facto Gregorius
 Alexandrinam sedem obtinuit. Popu-
 lus vero indignatione commotus, Ec-
 clesiam Dionysii, quondam illius urbis
 Episcopi, nomine appellatam, incendio
 consumpsit.

Κεφ. 7.

CAPUT VII.

Περὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς καθ' ἑαυτὴν ἀποκαθί-
 κται· ἡ δὲ ἐκκλησία ἀποκαθίεται· καὶ πρὸς τῆς ἀναγνώσεως τῆς
 γραμμῆς ἱερογλυφικῆς καὶ ὡς ἐξ ἀντιοχείας ἦεν καθ' ἑαυτὴν,
 καὶ τὴν παύλον μὲν εἰσεῖσι, καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἱερογλυφικῶς δια-
 τίσταται, ὡς εἶπε τὸν μακεδόνιον ἀμειβόμενος, καὶ
 ἀντιοχείας πάλιν εἰς ἀντιο-
 χίαν.

De Episcopis urbis Romae & Constantinopolitane. Et quomodo post mortem Eusebii Paulus in suam sedem restitutus est. Item de eade Hermogenis magistri militum, & quomodo Constantius Antiochia adveniens, Paulum quidem eiecit, civibus vero graviter succensuit. Deinde Macedonium in dubio relinquens, Antiochiam reversus est.

Ὡς δὲ τῶν ἀπὸ τῆς ἐναντίας αἰρέ-
 σεως τὰ βεβηλωμένα καθάρσασθαι,
 κατηρημένον τῷ σωτηριῶντος ἀ-
 νατὴν εἶναι ἐν νικαίᾳ βεβαιωθέν· ὁ δὲ
 ἡρωδῆς· ἀποκαθιελιημένον τὴν ἐπι-
 σκοπῶν θρόνον, ἀλεξάνδρειας τῆς
 καὶ ἀγρυπῶν, καὶ ἀντιοχείας τῆς ἐν συ-
 ρίᾳ, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἑλλησποντῶν βασι-
 λῆος πόλεως, πεποιημένους εἶχον τοὺς
 ἀνατὴν τὸ ὑπὸ τὴν ἐπισκοπῶν· ὁ δὲ τῶν
 ἐκκλησίαν ἐπίσκοπων, καὶ οἱ
 ἀνατὴν δὲ τῶν ἱερέων, ὕβριν οἰκίαν ταῦτα
 ἡρωδῆς· ἐφ' ἅπασιν γὰρ τῶν ἐν νικαίᾳ συνελ-
 λυμένων ἐξ ἀρχῆς τῶν ψῆφον ἐπαίνεσαν-
 τες, εἶπεν νῦν ἐδίστατον ὡς φρονούντες·
 ἀφικόμενον τὴν αὐλοῦ ἀθανάσιον, φι-
 λοφρογῶς ἐδέξαντο, καὶ πρὸς αὐτοὺς τῶν
 κατ' αὐτὸν εἰχον δίκην· ὅτι τέτοις δὲ
 χαλεπῶς φέρον διστάσας, ἐγενήθη ἱερίων,
 ὡς αὐτὸν ἡρωδῆς κελίῳ τῶν ἐπὶ ἀθανάσιον
 δόξαντων ἐντύρω· ἀλλ' ὁ μὲν, πρὸς μαθητῶν

Hunc in modum consilia eorum
 qui contrariam haresin tuebantur,
 felicem successum habuerunt, depositis
 Episcopis qui per Orientis Provincias
 fidem in Nicæna Synodo stabilitam per-
 tinaciter defendebant. Jamque occupa-
 tis nobilissimis sedibus, Alexandria scilicet
 quæ est in Ægypto, Antiochia in
 Syria, & urbis regis quæ ad Helle-
 spon-tum sita est, omnes earum partium
 Episcopos sibi parentes habebant. Verum
 Romanæ Antistes Ecclesiæ, & universi
 per Occidentem sacerdotes, hæc non se-
 cus ac contumeliam sibi privatim illatā
 accepere. Nam cum sententiam eorum
 qui apud Nicæam congregati sunt, jam
 inde ab initio in omnibus approbassent,
 usque in hunc diem in eadem opinione
 perseverarunt. Itaque Athanasium ad
 se venientem benevole exceperunt, &
 causæ illius iudicium sibi vindicarunt.
 Quæ cum Eusebius iniquo animo ferret,
 scripsit ad Julium, ut ipse iudex esse vel-
 let eorum quæ contra Athanasium de-
 creta fuerant Tyri. Verum ille priusquā
 Sff

Julii sententiam comperisset, paulo post A
 Synodum Antiochia celebratam, ex
 hac luce migravit. Hi vero qui apud
 Constantinopolim Nicænae fidei pa-
 tto cinabantur, Paulum in Ecclesiam
 deduxerunt. Eodem tempore Theo-
 gnus Nicææ & Theodorus Heraclææ
 Episcopi, alique ejusdem sectæ sacer-
 dotes qui tum Constantinopoli versa-
 bantur, in alia Ecclesia congregati,
 adjuvante Arianorum multitudine,
 Macedonium ordinarunt Constanti-
 nopolis Episcopum. Hinc vero cre-
 bræ in urbe seditiones exsisterunt, bel-
 lis haud ab similes. Plebe enim ex utra-
 que parte in se mutuo irruente, plu-
 rimi interierunt. Eratque civitas ple-
 na tumultu: adeo ut Imperator qui
 tum Antiochiæ morabatur, ea de re B
 certior factus sit, itaque inflammatus
 Paulum iterum extrudi iusserit. Im-
 peratoris mandata executus est Her-
 mogenes Magister equestris militiae.
 Qui cum eo tempore missus esset in
 Thraciam, transiens per Constantino-
 polim, Paulum militari manu ex Eccle-
 sia ejicere conabatur. Sed cum plebs
 nequaquam id fieri permitteret, immo
 vim vi repelleret; milites vero violentius
 instarent ut quod imperatum fuerat
 perficeretur: seditioni in Hermogenis
 domum irruentes, eam quidem incen-
 derunt, ipsum autem interfecerunt: &
 fene pedibus ejus innexo, per civita-
 tem traxerunt. Quo audito, Impera-
 tor equorum celeri permutatione venit
 Constantinopolim, eo animo ut ple-
 bem male mulceret. Sed cum illos fien-
 tes ac supplices sibi occurrere vidisset,
 ipsis quidem pepercit. Anno tamen
 illius, quam pater ipsius Constantinus
 quotannis de publico ex tributis
 Egypti, civitati donaverat, dimidiam
 circiter partem civibus ademit: ratus
 fortasse multitudinem, utpote otio ac
 deliciis abundantem, ad seditiones
 proclivem esse. Iram autem suam in
 Paulum vertens, eum ex civitate pelli
 iussit. Sed & Macedonio graviter suc-
 censuit, tum quod Hermogenis Magi-
 stri militum & aliorum complurium ca-
 dis causam præbuisset, tum quod ante
 ipsius consensum ordinatus fuisset. Ve-
 rum tamen nec approbata illius ordina-
 tione, nec abrogata, illum ita relin-
 quens, Antiochiam revertit. Dum hæc
 aguntur, Ariani dogmatis fautores Gre-
 gorium transtulerunt, utpote desidem

τήν ἐκείνη γνώμην, ἔπειτα ὑστερον ἢ ἐν ἀντι-
 οχίᾳ χρομένης συνόδου, ἐτελεύτησεν αὐτὸς ἐν
 κωνσταντινῇ πόλει τὴν ἐκκλησίαν ἐν νικαίᾳ δι-
 ξαν ζηλωσάντες, εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἠγαγόν
 παῦλον ἐν τῇ αὐτῇ συλλαμβανόμενον τὸν
 δὲ ἔπειτα ἐκείνην πλῆθους, ἐν ἑτέροις ἐκκλησίαις
 συναστάντες οἱ ἀμφὶ θεόωρον τὸν νικαίᾳ ἐπι-
 σκοπον καὶ θεόωρον τὸν ἡρακλείας, ἑτέροι τε αὐ-
 τῶν τῶν φρονήσεις, οἱ ἐτυχον ἐνδημῆσαι
 μακεδόνιον ἐχθροὺς ἐποίησαν κωνσταντινῆς ἐπι-
 σκόπον ἐπέθετον τὸν συχναίῃ τὸν πῶλον
 ἐξήρουν εἰς πόλιν, πολέμοις ἐμφερέσι εἰς ἐκεί-
 νον ἐπέθετον τὸν πλῆθους συμπίπτοντες,
 πλεῖστοι διώκοντες καὶ ταραχῆς πόλιν ἐπι-
 πλεως ἦν ὡς καὶ βασιλείᾳ ὅτε ἐν αὐτῇ χρο-
 νῆται, ἴσως μακρῶν, καὶ πρὸς ὀργὴν κινήσειαν
 προσάξει πάλιν ἀπελαίνοντες παῦλον ἐπι-
 κονεῖτο ἢ τοῖς βασιλέως προσεγγισσάμενος
 χροῖας, ὁ τὸν ἰππικὸν δὲ δυνάμιν ἐπιβραβεύον-
 τος ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὅτε ἀποστασάμενος
 εἰς κωνσταντινῆς πόλιν, εἰς ἐκείνην πόλιν
 διὰ τῶν ἐρασιωτῶν ἐξέλασται τῆς ἐκκλησίας ἐπι-
 ἢ τὸ πλῆθος ἔσυνεχάσθη, πῆθον καὶ ἡμεῖς
 εἰσιότερον τε ἐπεχέριεν οἱ ἐρασιῶται πῶλον
 τὸ προσάχθην, καὶ ἀλαστονίαν τὴν ἐρασιῶ-
 τῶν οἰκίαν οἱ ἐρασιῶται ἐπέπρησαν, καὶ αὐτοὶ ἀνα-
 ρῆσαι ἔχοντες ἐξ ἀφ᾽ ἑαυτῶν εἰλκον διὰ τῆς πλ-
 λέως ἀκράτους ἢ ὁ βασιλεὺς, ἰππικὸν ἐλάσας
 ἦκεν εἰς κωνσταντινῆς πόλιν, ὡς καὶ ὡς δὲ ἀνα-
 τῶν ἐρασιῶν ἀλλὰ τῶν μὲν ἐφέσει ἀδελφῶν
 μένους αὐτῶν ἰδὼν ὑπανώμενος, καὶ ὡς ἐ-
 λέντας ἀμφὶ τὸ ἥμισυ τῆς σιτι τὸν πῶλον
 ἀφέλετο, ὃν ὁ παῖς αὐτῆς κωνσταντῆς ἐπέ-
 σε ἔτας δὲ τῶν δημοσίων τοῖς πολιταῖς ἐπέ-
 ρησατο ἐκ τῶν αἰγυπτίων φόρων ὑπολαβόν-
 τας ὑπὸ τρυφῆς καὶ ρασιότητος πολλὰς ἀνα-
 τῶν, ἐτοίμους εἰς εἰσφοράς εἶναι τρέψαντες τὴν
 γῆν ἐπὶ παῦλον, καὶ τὴν πόλιν ἀπελάσαντες
 προσέταξεν αὐτὸν ἔμην ἀλλὰ καὶ πῶλον
 μακεδόνιον ἐχθροὺς ἐποίησαν, ὡς ἔτι ἀναρῶντες
 ἐρασιῶν καὶ ἑτέρων πολλῶν αἰτίων καὶ ὅτι πῶλον
 αὐτὸν ἐπέθετον, ἐχθροὺς ἐποίησαν ἔτι ἐπὶ τὴν
 φισάμην τῆς αὐτῆς χροῖας, ἔτι ἀποστα-
 ροσῶντας, καὶ ἀλιπῶν ἔτι ἀναρῶντες
 ἀντιόχου ἐν τῇ τῶν οἱ τῶν ἀρεῶν δόξῃ, ὅτε
 δασαί, μέλεισσαν γενεόλων, ὡς αὐτῶν πῶλον

